

Agnes in het nieuws

Woensdag 4 oktober 2006 2:31 uur, Maritere Dankerlui

De Lidl als goudmijn

UTRECHT - Op een bord in het personeelshok van de Weggeefwinkel staat met krijt geschreven dat a.s. donderdag een zekere Henny spullen komt ophalen voor het Agnes-huis. Die 'Henny' is gepensioneerd HBO-docente Henny van den Nagel en het Agnes-huis is een door haar opgericht opvanghuis voor vrouwen en kinderen die in Nederland wonen zonder geldige verblijfsvergunning.

Iedereen kent haar in de alternatieve zaak, gelegen onder het winkelcentrum Hoog Catharijne waar klanten gratis en voor niks spullen mogen meenemen. Mensen scharen zich bijkans om haar heen, een werkneemster drukt haar een matras in de handen. Van den Nagel (67) heeft 'mannetjes en vrouwtjes' die spullen voor haar verzamelen. Allemaal informanten, eigenlijk. "Ja, netwerken is heel erg belangrijk." Hoewel ze dit typische zakenwoord bezigt, is Henny ook een prototype consuminderaar. "Dat ben ik eigenlijk altijd al geweest." Ze heeft een ton in de tuin staan, waarin regenwater wordt opgevangen, waar ze vervolgens dan haar kleren in wast of de wc mee doorspoelt. Op haar tandenborstel doet ze een halve centimeter tandpasta, ze gebruikt spaarlampen en als ze de krant 's ochtends gelezen heeft, geeft ze 'm door aan een buur.

Een paar dagen later. Van den Nagel haalt een vrijwilligster van de opvang bij haar huis op. Het huis van 'collega' Frida is licht en ziet er met mollige banken, de houten vloer en een Boeddha-hoofd tussen de rijen boeken aan een wand gezellig uit. Het huis van een nouveau-riche figuur? De bank blijkt 70 euro bij tweedehands warenhuis Emmaus te hebben gekost en is opgeleukt met een sinaasappelkleurige foulard, het wandrek is zelfgemaakt en de rest van de woninginrichting komt van vrienden en familie. In het busje op weg naar een adresje vertelt Van den Nagel dat ze het opvanghuis heeft kunnen kopen door jarenlang te consuminderen met haar megasalaris. Ze verhuurt op dit moment een kamer in haar huis aan een studente. "Ook een consumindertechniek", zegt ze. Een andere is dat ze voor haar avondeten naar het restaurant van haar dochter gaat. Daar 'behelpt' ze zich met restanten.

Het idee in de maatschappij is dat mensen meer, meer en meer moeten willen. Het bekende voorbeeld van eerst sappelen op een studentenkamertje en dan eindigen als het even kan in een vrijstaand huis in de bossen. Terwijl volgens consuminderaars bewezen is dat twee zoveel bezittingen niet twee zo tevreden maakt. In Amerika is een duidelijk voorbeeld al dat door de overconsumptie ziektes als obesitas ontstaan. Ook zou het zo zijn dat de mens snel went aan luxe. De zucht naar steeds nieuwe hebbedingen is dus oneindig en geestelijk onbevredigend.

Het is weekend. Op een plein in de binnenstad is de streekmarkt 'Lekker Utrechts' opgezet. Er zijn kraampjes en standjes waar bezoekers hapjes en drankjes uit de regio nuttigen. Er vallen ook prijzen te winnen. Van den Nagel doet mee aan een wedstrijdonderdeel 'Mooiste zelfgekweekt bloemenboeket'. Ze heeft vanmiddag in haar tuin wat bloemen geplukt en nu staan ze te prijken op een tafel naast toverbonen, kweeperen en blauwe schweeden. Van den Nagel heeft ook een echte bloem in een rode bolerohoed gestoken die ze op haar hoofd draagt. Desgevraagd antwoordt ze dat ze gelukkig is. "Ik leef in zekere welvaart. Mijn energie, tijd en aandacht wil ik aan anderen wijden."

Iets later dan aangegeven op het programma worden dan de winnaars van de beste en mooiste zelfgekweekte groenten en bloemen aangekondigd. Van den Nagel wint een troostprijs: een VVV-bon ter waarde van 15 euro.

Henny van den Nagel en haar vrijwilligers hebben een tijdelijke opvang voor vrouwen en hun kinderen die zonder geldige verblijfsvergunning in Nederland zijn. Zonder hulp zouden deze mensen letterlijk op straat zwerven. De stichting krijgt geen subsidie van de overheid. Heeft u een bijdrage over? Postbank, rekeningnummer 4861208, t.n.v. stichting Agnes van Leeuwenberch te Utrecht. Bedankt!